

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

Tunisija — Zakaria Bouguira lieta

P7_TA(2011)0592

Eiropas Parlamenta 2011. gada 15. decembra rezolūcija par Tunisiju — Zacharia Bouguira lieta

(2013/C 168 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā jaunākās rezolūcijas par Tunisiju, it īpaši 2011. gada 3. februāra rezolūciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas dienviņu dimensijas pārskatīšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas 2011. gada 25. maija kopīgo paziņojumu „Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs” (COM(2011)0303),
 - ņemot vērā 2002. gada 25. aprīļa rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas Savienības lomu cilvēktiesību ievērošanas un demokratizācijas veicināšanā trešās valstīs ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ES un Tunisijas darba grupas 2011. gada 28. un 29. septembra sanāksmes secinājumus,
 - ņemot vērā Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu un tās Fakultatīvo protokolu,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un it īpaši tā 7. un 9. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā 2011. gada 13. novembrī tunisiešu medicīnas students *Zacharia Bouguira* Tunisijas-Kartāgas lidostā kļuva par liecinieku atkārtotiem publiskiem vardarbības aktiem, ko tiesībsardzības spēku amatpersonas veica pret grupu marokāņu jauniešu, kuri apmeklēja Āfrikas Čempionu līgas futbola spēli starp *Wydad Casablanca* un *Esperance Sportive de Tunis* komandām;
- B. tā kā, ņemot vērā ārkārtējo nežēlību, ar kādu tiesībsardzības spēku amatpersonas uzbruka šiem 13 marokāņiem, kuru rokas bija sasietas un kuriem bija liegta jebkāda iespēja izrādīt pretestību, *Zacharia Bouguira* sāka notiekošo filmēt ar savu mobilo tālruni, lai uzņemto videomateriālu izplatītu internetā ar mērķi darīt galu nesodāmībai, kas bija plaši izplatīta laikā, kad pie varas atradās *Ben Ali*, un tādējādi palīdzētu veidot demokrātisku Tunisijas valsti, kura balstītos uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;
- C. tā kā drošības sargs nekavējoties aizliedza *Zacharia Bouguira* turpināt filmēšanu un apmēram 20 policistu sāka jaunietiem nežēlīgi sist un pēc tam viņu kopā ar marokāņu jauniešu grupu aizveda uz policijas iecirkni lidostas nomalē;
- D. tā kā *Zacharia Bouguira* patvaļīgi tika turēts apcietinājumā un šajā laikā tika pakļauts atkārtotiem vardarbības un iebiedēšanas aktiem, ko var uzskatīt par necilvēcisku un pazemojošu izturēšanos; tā kā jaunietis, atrodoties apcietinājumā, kļuva arī par liecinieku apstākļiem, kādos tika turēti marokāņu jaunieši, un necilvēciskajai un pazemojošajai rīcībai, kādai tika pakļauti arī viņi;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0038.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0154.

⁽³⁾ OV C 131 E, 5.6.2003., 147. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

- E. tā kā pēc terorisma apkarošanas vienības izvietojanas robežpolicijas posteņa priekšā uz notikuma vietu tika nosūtīti Tunisijas televīzijas kanālu *Al-Watania*, *Hannibal* un *Nesma* reportieri un šie kanāli naktī no 2011. gada 13. uz 14. novembri pārraidīja ziņu izlaidumu, kurā attaisnoja marokāņu jauniešu grupas apcietināšanu, apgalvojot, ka viņi esot veikuši vandālisma aktus lidostas izlidošanas uzgaidāmajā telpā;
- F. tā kā *Zacharia Bouguira* tika atbrīvots pēc tam, kad, ierodoties viņa apcietinājuma vietā, iejaucās viņa māte un viņas advokāte; tā kā deviņi no 13 marokāņu futbola faniem atradās apcietinājumā no 2011. gada 13. līdz 21. novembrim un pēc tam tika pārvesti uz *Bouchoucha* un *Morniaga* cietumiem;
- G. tā kā 2011. gada 17. novembrī *Zacharia Bouguira* ģenerālprokuratūrā iesniedza sūdzību par spīdzināšanu pret incidentā iesaistītajiem drošības spēku pārstāvjiem un Iekšlietu ministriju un tā kā ģenerālprokuratūrā viņu uzklausa 2011. gada 8. decembrī;
- H. tā kā Tunisijas juristi un cilvēktiesību organizācijas norāda, ka, neraugoties uz *Ben Ali* režīma krišanu, sabiedrības locekļi vēl aizvien tiek regulāri pakļauti vardarbības aktiem un brutālai rīcībai no drošības spēku puses, pārkāpjot starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā, kuras Tunisija nesēn uzņēmusies;
- I. tā kā pareizi funkcionējošas tiesu un tiesībsardzības sistēmas, kā arī spīdzināšanas un nesodāmības apkarošana ir ļoti svarīgas tādas valsts izveidē, kura patiesi balstās uz tiesiskumu, un tā kā šo pamatprincipu ievērošanas nodrošināšanai jābūt vienam no nākamās Tunisijas valdības svarīgākajiem atskaites punktiem, lemjot par to, kādas reformas noteikt par prioritārām, kā arī vienam no valsts Konstitucionālās asamblejas svarīgākajiem uzdevumiem;
- J. tā kā bijušās valdošās partijas „RCD” atbalstītājiem vēl aizvien ir aktīva loma Iekšlietu un Tieslietu ministrijās;
- K. tā kā ir būtiski pēc apspiestības gadiem atjaunot uzticības saites starp sabiedrību un varas iestādēm, it īpaši drošības spēkiem un tiesu iestādēm, un tā kā regulāri izskan sabiedrības aicinājumi pēc radikālām pārmaiņām, atsakoties no pagātnē izmantotajām metodēm, un pēc demokrātisko pamatnoteikumu atbalstīšanas;
- L. tā kā — lai izveidotu uz cilvēktiesībām un tiesiskumu balstītu Tunisijas valsti un lai arābu pavasaris būtu veiksmīgs un izraisītu ilgstošas pārmaiņas, ir būtiski, lai šis un citi spīdzināšanas, necilvēciskas un pazemojošas izturēšanās un sodīšanas gadījumi tiktu izmeklēti godīgā un pārredzamā veidā un lai tiktu darīts gals nesodāmībai par šādiem pārkāpumiem,
1. atzinīgi vērtē saistības, ko Tunisija kopš *Ben Ali* režīma gala uzņēmusies starptautiskajā līmenī, it īpaši attiecībā uz sadarbību ar ANO, izmantojot tās īpašās procedūras un mehānismus cīņā pret spīdzināšanu un necilvēcisku un pazemojošu izturēšanos; tādēļ mudina Tunisijas varas iestādes garantēt *Zacharia Bouguira* tiesības uz tiesas procesu, kas notiktu saskaņā ar starptautiskiem standartiem, lai izgaismotu nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus, no kuriem viņam pašam nācās ciest, un saukt pie kriminālatbildības šo aktu pastrādātājus; prasa arī izmeklēt 13 Marokas pilsoņu tiesību pārkāpšanu;
 2. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija 2011. gada 29. jūnijā ratificēja Konvencijas pret spīdzināšanu Fakultatīvo protokolu, Starptautisko Konvenciju par visu personu aizsardzību pret cilvēku piespiedu pazušanu un Starptautiskā Pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām pirmo Fakultatīvo protokolu;
 3. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Eiropas Ārējās darbības dienestu to pastāvīgi informēt par Tunisijas varas iestāžu veiktajiem pasākumiem un par to, kādai būtu jābūt atbildes reakcijai;

Ceturtdiena, 2011. gada 15. decembris

4. apzinās problēmas, ar kādām Tunisijai nākas saskarties demokrātiskās pārejas procesā; aicina Tunisijas valdību un Konstitucionālo asambleju, kā arī attiecīgās arodbiedrības nekavējoties sākt neatgriezenisku reformu procesu, īpašu uzmanību veltot drošības sektoram, it īpaši policijas un tiesu sistēmai, un garantēt tiesu sistēmas neatkarību un plašsaziņas līdzekļu brīvību un neatkarību, lai izveidotu spēcīgu un ilgtspējīgu demokrātiju;
5. uzskata drošības sektora reformēšanu un nesodāmības apkarošānu par būtiskiem uzdevumiem, kas jāsāk nekavējoties, un uzskata, ka tikai tad, kad šie uzdevumi būs pabeigti, būs iespējams izveidot dzīvotspējīgu un uz tiesiskumu balstītu valsti un sākt nacionālās samierināšanas procesu; uzskata, ka policijas pārveidošana no institūcijas, kas galveno uzmanību velta sabiedriskajai kārtībai un kontrolei, par institūciju, kas par svarīgāko uzdevumu izvirza individu un īpašuma aizsardzību, ir demokrātiskās pārejas procesa svarīga daļa; tādēļ aicina šīs reformas veikt ciešā sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības institūcijām, kas darbojas šajā jomā;
6. atkārtoti pauž atbalstu Tunisijas tautas likumīgajiem centieniem nodibināt demokrātiju un atzinīgi vērtē 2011. gada 23. oktobrī sekmīgi sarīkotās valsts pirmās brīvās vēlēšanas — pirmās vēlēšanas, kuras izraisīja arābu pavasara notikumi un kuru rezultātā Konstitucionālajai asamblejai tagad ir vēsturisks uzdevums likt pamatus valstij, kas balstās uz demokrātiskiem principiem, tiesiskumu un pamatbrīvībām;
7. uzsver, ka tiesības uz vārda brīvību — gan tradicionālā veidā, gan tiešsaistē — ir ļoti svarīgas brīvai demokrātiskai sabiedrībai, kā arī citu tiesību aizsardzībā un veicināšanā; uzsver, ka neierobežota piekļuve informācijai un saziņai, kā arī necenzēta piekļuve internetam (interneta brīvība) ir vispārējas tiesības un bez tām nav iespējams nodrošināt pārredzamību un pārskatatbildību sabiedriskajā dzīvē;
8. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju turpināt atbalstīt Tunisiju tās demokrātiskās pārejas procesā, prioritāti piešķirot drošības sektora, it īpaši policijas, reformas atbalsta programmas izstrādei saskaņā ar jaunās Eiropas kaimiņattiecību politikas mērķiem un tiesu sistēmas reformas, kas ir daļa no valdības veikto reformu procesa, atbalsta programmas izstrādei un iekļaut tajās mehānismu apspriedēm ar pilsonisko sabiedrību un novērtējumu veikšanai; mudina EĀDD nodrošināt, ka Parlaments tiek pienācīgi informēts par progresu, kas sasniegts pašreiz notiekošajās sarunās par jauno ES un Tunisijas rīcības plānu, un par ES un Tunisijas darba grupas darbu;
9. prasa Tunisijas valdībai un Konstitucionālajai asamblejai apsvērt iespēju saskaņā ar starptautiskiem standartiem un it īpaši ar „Parīzes principiem” izveidot valsts cilvēktiesību padomi, kuras rīcībā būtu mehānismi aizsardzībai pret cilvēktiesību pārkāpumiem un kura būtu pilnvarota pieņemt individuālus iesniegumus un veikt neatkarīgu izmeklēšanu;
10. atzinīgi vērtē Valsts Krāpšanas un korupcijas gadījumu izmeklēšanas komisijas (CNICM) pārskatu, kas beidzot tika publicēts 2011. gada 11. novembrī, un uzskata, ka ir svarīgi rīkoties, ņemot vērā šī pārskata secinājumus, lai tiesu iestādes varētu pienācīgi izmeklēt tām izskatīšanai iesniegtos 300 gadījumus, pusē no kuriem ir iesaistītas personas no bijušajam valsts prezidentam pietuvināto cilvēku loka; uzsver, ka CNICM secinājumi ir arī svarīgs devums jaunievēlētās 2011. gada 22. novembrī darbu sākušās Konstitucionālās asamblejas darbā, paturot prātā to, ka jaunajai Konstitūcijai jāiežīmē paties *Ben Ali* režīma gals;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, EĀDD, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Tunisijas prezidentam, valdībai un Konstitucionālajai asamblejai.